

กฎหมายพาณิชย์ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

Chapter 9

Edit 10-2016

รูปแบบของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มนุษย์ต่อมนุษย์ : มนุษย์จะเป็นผู้ตัดสินใจทำหรือไม่ทำสัญญา เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นเพียงเครื่องมือในการช่วยส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทำสัญญาหรือไม่ ตัวอย่างเช่น นาย ก. ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ไปยัง ข. เพื่อเสนอทำสัญญา หลังจากที่ได้พิจารณาคำเสนอแล้ว ข. ก็ตกลงรับทำสัญญาโดยส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ตอบกลับไปยัง ก.

รูปแบบของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มนุษย์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ (หรือกลับกัน) : กรณีนี้มนุษย์ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งถูกโปรแกรมไว้ให้ตอบโต้กับคำสั่งต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต่อการทำ

ธุรกรรมนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น ก. เข้าไปในเว็บไซต์ของค่ายเพลงเพื่อสั่งซื้อแผ่นซีดีชุดล่าสุดจำนวน 10 แผ่น ผ่านทางอินเทอร์เน็ตเครื่องคอมพิวเตอร์ที่รับคำสั่งจะดำเนินการส่งคำสั่งดังกล่าวไปให้ฝ่ายจัดส่งสินค้าทราบเพื่อทำการจัดส่งสินค้าให้กับผู้ซื้อ และทำการตัดยอดจำนวนแผ่นซีดีที่มีเหลืออยู่ในคลังสินค้าโดยอัตโนมัติ รวมทั้งส่งข้อมูลเกี่ยวกับการชำระเงินของผู้ซื้อให้กับผู้ขายและธนาคารได้ทราบด้วย

รูปแบบของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

คอมพิวเตอร์กับคอมพิวเตอร์ (ตกลงกันไว้ล่วงหน้า) : ธุรกรรมบางอย่างได้ถูกกำหนดขึ้นและสามารถดำเนินการโดยเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยที่มนุษย์ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาทบทวนการทำธุรกรรมดังกล่าวอีก แต่ธุรกรรมดังกล่าวสามารถทำขึ้นภายใต้ขอบเขตที่กำหนดโดยสัญญา (Trading Agreement) ที่ทำขึ้นไว้ก่อนระหว่างคู่สัญญาตัวอย่างเช่น เมื่อกระจกรถยนต์ซึ่งมีอยู่ในคลังสินค้าของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ A ใกล้เคียงหมด คอมพิวเตอร์ของบริษัท จะทำคำสั่งซื้อไปยังคอมพิวเตอร์ของบริษัท B ผู้ผลิตรถยนต์ซึ่งรอรับคำสั่งซื้ออยู่โดยอัตโนมัติ จากนั้นคอมพิวเตอร์ของบริษัท B จะแจ้งให้ฝ่ายจัดส่งสินค้าทราบและดำเนินการส่งกระจกรถยนต์ให้แก่บริษัท A ต่อไป

รูปแบบของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

คอมพิวเตอร์กับคอมพิวเตอร์ (ไม่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้า) ธุรกรรมต้องเกิดขึ้นจากความตั้งใจหรือเจตนาของมนุษย์เสมอ จึงจะทำให้เกิดสัญญาอันมีผลทางกฎหมาย แต่มีธุรกรรมบางประเภทที่มนุษย์ไม่ได้เข้าไปควบคุมการทำธุรกรรมนั้นโดยตรง แต่จะให้คอมพิวเตอร์ทำหน้าที่นั้นแทนโดยตั้งโปรแกรมไว้ให้คอมพิวเตอร์กระทำตามในสิ่งที่ตนเองต้องการ ตัวอย่างเช่น นาย ก. ตั้งโปรแกรมให้เครื่องคอมพิวเตอร์ของตนทำการค้นหาหนังสือเรื่องที่ต้องการในอินเทอร์เน็ต โดยถ้าค้นพบหนังสือดังกล่าวในเว็บไซต์ใด ๆ ให้ทำการเปรียบเทียบราคา และให้ทำการสั่งซื้อในเว็บไซต์ซึ่งเสนอราคาต่ำสุด โดยเมื่อทำการสั่งซื้อไปแล้วเครื่องคอมพิวเตอร์ของนาย ก. จะส่งข้อมูลที่เป็นชื่อที่อยู่และข้อมูลเกี่ยวกับการชำระเงินของนาย ก. ให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ขาย

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เทเล็กซ์

การค้นพบโทรเลขในปี ค.ศ. 1844 โดย Samuel Morse เป็นการเปิดยุคแห่งธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนเทเล็กซ์ถือเป็นบริการโทรเลขแบบหนึ่งที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในวงการธุรกิจในราวกลางศตวรรษนี้ เครื่องเทเล็กซ์จะมี “Answerback” เป็นรหัสตัวเลข (Alphanumeric Code) ที่เครื่องเทอร์มินัลซึ่งจะส่งไปโดยอัตโนมัติ หรือตามที่ร้องขอไปยังเครื่องเทอร์มินัลอื่น โดยปกติแล้วการตอบกลับ (Answerback) ของเครื่องเทอร์มินัลจะเป็นที่รู้โดยทั่วไป สัญญาณการตอบกลับ (Answerback) ในขณะที่พิมพ์บนใบเทเล็กซ์จะเป็นทั้งหลักฐานว่าเครื่องได้ส่งเอกสารนั้นแล้วและเอกสารนั้นได้รับแล้ว อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่สัญญาณ Answerback อาจถูกปลอมได้

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือ E-mail คือ ระบบที่ให้ผู้ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์สามารถรับส่งข้อความกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น(หรือกลุ่มผู้ใช้)บนเครือข่าย การติดต่อสื่อสารโดยไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นรูปแบบการประยุกต์ใช้งานที่ได้รับความนิยมอย่างมากบนอินเทอร์เน็ต แม้ว่าไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์จะสามารถส่งได้บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์อื่น ๆ นอกเหนือจากอินเทอร์เน็ตก็ตาม ข้อความของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์จะประกอบไปด้วยหัวของข้อความที่ระบุว่าเอกสารส่งมาจากไหน ส่งให้ใคร เมื่อไร และตัวเนื้อหาของข้อความ ข้อความในไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์จะเกิดขึ้นโดยใช้โปรแกรมบนเครื่องหรือระบบของผู้ใช้ และส่งไปยังบุคคลอื่นโดยโปรแกรมในการส่งที่มีมาตรฐานในการส่ง (Transfer Protocol or Standard) ข้อความของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์อาจเก็บเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Record) หรือพิมพ์ออกมา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถทำซ้ำและส่งต่อไปอีกได้

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

โทรสาร

โทรสารหรือแฟกซ์ (Fax) ซึ่งบางที่เรียกว่า *Telecopy* เป็นรูปแบบหนึ่งของการส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานสหภาพโทรคมนาคมสากลเป็นผู้กำหนด (*International Telecommunication Union*) ความจริงเครื่องโทรสารมีใช้กันมานานแล้ว แต่ความนิยมมีขึ้นอย่างมากในทศวรรษ 1980

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange : EDI)

การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือ EDI เป็นความก้าวหน้าทางการรับส่งข้อมูลทางธุรกิจ เช่น คำสั่งซื้อ จากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่ง โดยทางเทคนิคแล้วข้อความ EDI (EDI Message) จะถูกส่งโดยวิธีเดียวกับไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ข้อความ EDI สามารถบันทึกบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือพิมพ์ออกมาได้เช่นเดียวกับไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยี EDI ได้รับการพัฒนาขึ้นในราวทศวรรษ 1970 เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น บริการ Freight Services และได้รับความนิยมแพร่หลายในทศวรรษที่ 1980 เมื่อสามารถนำมาพัฒนาปรับใช้ได้กับอุตสาหกรรมการผลิตและการค้าปลีก ระบบ EDI สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์กับระบบคลังสินค้าที่เรียกว่า Just-in-time , Streamlined Acquisition และระบบการจัดจำหน่าย (Distribution System) ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับกระบวนการ Reengineering ของบริษัท

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารที่เป็นกระดาษ และ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

บทบาทของเอกสาร

พิสูจน์เจตนา เอกสารที่เป็นกระดาษจะช่วยยืนยันถึงข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในสัญญาที่ผู้ลงนามตามสัญญาดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติ

พิสูจน์ว่าได้ปฏิบัติตามสัญญาแล้ว เอกสารที่เป็นกระดาษหากได้ลงลายมือชื่อ อาจแสดงถึงว่าผู้ลงนามดังกล่าวได้ชำระหนี้ตามสัญญา

การพิสูจน์ความถูกต้อง (Authenticity) เอกสารหากมีการลงลายมือชื่อถือเป็นข้อสันนิษฐานเบื้องต้นว่าเป็นเอกสารที่แสดงเจตนาตามที่กำหนดไว้ในเอกสารดังกล่าวจริง และจะมีผลอย่างมากในการพิสูจน์ความถูกต้องในกรณีของการรับฟังเอกสารใดเป็นพยานหลักฐานหรือไม่

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อจำกัดของเอกสารที่เป็นกระดาษ

การลงลายมือชื่อบนกระดาษมักจะได้รับความเชื่อถือเป็นวิธีที่จะช่วยพิสูจน์ความถูกต้องของเอกสาร (Authenticity) แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าลายมือชื่อดังกล่าวจะมีความปลอดภัยร้อยเปอร์เซ็นต์ ลายมือชื่ออาจถูกปลอมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้รับไม่คุ้นเคยกับลายมือชื่อของผู้ส่ง เอกสารที่เป็นกระดาษต้องการพื้นที่ในการเก็บรักษามาก ซึ่งแตกต่างจากเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งต้องการพื้นที่ในการเก็บน้อยมาก

ตัวอย่างของเทคโนโลยีธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อจำกัดของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้อ้างอิงเป็นพยานหลักฐานในศาลได้หรือไม่

กรณีที่กฎหมายกำหนดให้ลงลายมือชื่อในเอกสารเพื่อพิสูจน์ว่าเจ้าของลายมือชื่อได้ทำเอกสารดังกล่าวจริง เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ไม่อาจที่จะลงนามได้เหมือนเอกสารโดยทั่วไป

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์สามารถถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ง่าย หากไม่มีการใช้วิธีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ

ความจำเป็นในการตรากฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อยอมรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

โดยรับรองข้อความที่รูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับข้อความที่ปรากฏอยู่บนเอกสารที่เป็นกระดาษ ซึ่งทำให้การเจตนา การทำคำเสนอ การทำคำสนอง และการทำคำขอกกล่าว สามารถทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

เพื่อให้ศาลรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐาน

กฎหมายจึงต้องกำหนดมิให้ศาลปฏิเสธการรับฟังข้อความที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานในการนำสืบ นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดถึงหลักเกณฑ์ในการชี้ว่าพยานหลักฐานของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ว่าจะเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดด้วย

ความจำเป็นในการตรากฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อระบุถึงเวลาและสถานที่ในการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

กฎหมายจำเป็นต้องกำหนดถึงเวลาและสถานที่ในการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้เพราะวิธีการรับส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์มีลักษณะแตกต่างจากการส่งเอกสารที่เป็นกระดาษ กฎหมายจึงต้องกำหนดถึงสถานที่อื่น ถือว่ามีการส่ง สถานที่อื่นถือว่ามีมารับ เวลาที่ถือว่าได้มีการส่ง และเวลาที่ถือว่ามีการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว เนื่องจากเงื่อนไขเรื่องเวลามีผลต่อการเกิดของสัญญาว่ามีผลตั้งแต่เวลาใด ส่วนเงื่อนไขด้านสถานที่มีผลต่อสัญญาว่า สัญญานั้นเกิดในพื้นที่ใด ซึ่งมีผลในเรื่องเขตอำนาจศาลในกรณีที่ต้องมีการบังคับให้เป็นไปตามสัญญา

ความจำเป็นในการตรากฎหมายคุ้มครองทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อกำหนดให้การเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความ สามารถเก็บรักษาในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันการเก็บรักษาเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบในภายหลัง เช่น สมุดบัญชีของบริษัทห้างร้าน เอกสารรายการครุภัณฑ์ของหน่วยงานราชการ เอกสารการประชุม ยังมีกฎเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติในการเก็บรักษาในรูปของเอกสารที่เป็นกระดาษอยู่ ดังนั้นเมื่อกฎหมายได้รับรองถึงความมีผลทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แล้ว จึงจำเป็นต้องรับรองให้การเก็บรักษาเอกสารสามารถทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ด้วย ทั้งนี้หากได้ดำเนินการตามที่กฎหมายได้กำหนดแล้ว

ความจำเป็นในการตรากฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำเอกสารในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือมีเอกสารมาแสดงในการดำเนินการบางอย่างกฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ (ทำเป็นเอกสารมีการลงลายมือชื่อของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย) หรือมีหลักฐานเป็นหนังสือ (ทำเป็นเอกสารลงลายมือชื่อของฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ) หรือมีเอกสารมาแสดง (นำเอกสารมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่) กฎหมาย

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อความในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ข้อความในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จัดทำตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือหรือมีเอกสารมาแสดง

ความจำเป็นในการตรากฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อยอมรับและรับรอง วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถระบุตัวบุคคลผู้ส่งหรือผู้แสดงเจตนา และที่สามารถแสดงว่าผู้นั้นได้เห็นชอบกับข้อความที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว ให้มีผลทางกฎหมายเสมือนกับการลงลายมือชื่อบนเอกสารที่เป็นกระดาษ

เนื่องจากเอกสารที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไม่สามารถทำการลงลายมือชื่อได้เช่นเดียวกับเอกสารที่เป็นกระดาษ จึงจำเป็นต้องมีวิธีการที่ใช้ในการระบุถึงตัวบุคคลผู้ส่งหรือผู้แสดงเจตนาและวิธีการนั้นสามารถแสดงว่าผู้ส่งหรือผู้แสดงเจตนาได้เห็นชอบกับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นั้น ซึ่งเมื่อวิธีการดังกล่าวสามารถทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับการลงลายมือชื่อในเอกสารซึ่งเป็นกระดาษ กฎหมาย จึงควรรับรองสถานะของวิธีการดังกล่าวให้มีผลเช่นเดียวกับการลงลายมือชื่อบนเอกสารที่เป็นกระดาษ

ความจำเป็นในการตรากฎหมายคุ้มครองทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำเสนอและเก็บรักษาเอกสารต้นฉบับ

เนื่องจากเอกสารต้นฉบับที่เป็นกระดาษสามารถมีได้เพียงฉบับเดียว แต่เมื่อเอกสารดังกล่าวอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเมื่อทำสำเนาแล้ว ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าฉบับไหนเป็นต้นฉบับเพราะเอกสารทั้งสองชุดมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำเสนอและเก็บรักษาเอกสารต้นฉบับ โดยกฎหมายยอมรับให้การนำเสนอและเก็บรักษาข้อความในรูปของเอกสารต้นฉบับ อาจทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้หากได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยตามโครงการของรัฐบาลมีด้วยกัน 6 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วย

1. กฎหมายเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Signatures Law)

เพื่อรับรองการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยกระบวนการใดๆ ทางเทคโนโลยีให้เสมือนด้วยการลงลายมือชื่อธรรมดา อันส่งผลต่อความเชื่อมั่นมากขึ้นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดให้มีการกำกับดูแลการให้บริการ เกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนการให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย

2. กฎหมายเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Signatures Law)

เพื่อรับรองการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยกระบวนการใดๆ ทางเทคโนโลยีให้เสมือนด้วยการลงลายมือชื่อธรรมดา อันส่งผลต่อความเชื่อมั่นมากขึ้นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดให้มีการกำกับดูแลการให้บริการ เกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนการให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย

3. กฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน (กฎหมายคุ้มครองของรัฐธรรมนูญมาตรา 48) (National Information Infrastructure Law)

เพื่อก่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ อันได้แก่ โครงข่ายโทรคมนาคมเทคโนโลยีสารสนเทศ สารสนเทศ ทรัพยากรมนุษย์ และโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศสำคัญอื่น ๆ อันเป็นปัจจัยพื้นฐาน สำคัญในการพัฒนาสังคมและชุมชนโดยอาศัยกลไกของรัฐ ซึ่งรองรับเจตนารมณ์สำคัญประการหนึ่งของแนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 78 ในการกระจายสารสนเทศให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน และนับเป็นกลไกสำคัญในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำของสังคมอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการปกครองตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจภายในชุมชน และนำไปสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย

4. กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection Law)

เพื่อป้องกันการรั่วรอนสิทธิและให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจถูกประมวลผล เปิดเผยหรือเผยแพร่ถึงบุคคลจำนวนมากได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วโดยอาศัยพัฒนาการทางเทคโนโลยี จนอาจก่อให้เกิดการนำข้อมูลนั้นไปใช้ในทางมิชอบอันเป็นการละเมิดต่อเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการรักษาคุณภาพระหว่างสิทธิขั้นพื้นฐานในความเป็นส่วนตัว เสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร และความมั่นคงของรัฐ

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย

5. กฎหมายเกี่ยวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Funds Transfer Law)

เพื่อกำหนดกลไกสำคัญทางกฎหมายในการรองรับระบบการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งที่เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงิน และระบบการชำระเงินรูปแบบใหม่ในรูปของเงินอิเล็กทรอนิกส์ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อระบบการทำธุรกรรมทางการเงินและการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้น

The End

Chapter 9

